

Euroopa Liidu
Nõukogu

Brüssel, 22. mai 2018
(OR. en)

9120/18

WTO 134
SERVICES 43
FDI 28
COMER 46

MENETLUSE TULEMUS

Saatja:	Nõukogu peasekretariaat
Saaja:	Delegatsioonid
Teema:	ELi kaubanduslepingute üle läbirääkimiste pidamine ja sõlmimine - Nõukogu järeldused

Delegatsioonidele edastatakse lisas nõukogu järeldused ELi kaubanduslepingute üle läbirääkimiste pidamise ja sõlmimise kohta, mille nõukogu (välisasjad/kaubandus) võttis vastu 22. mail 2018.

NÕUKOGU JÄRELDUSED
ELi KAUBANDUSLEPINGUTE ÜLE LÄBIRÄÄKIMISTE PIDAMISE JA
SÕLMIMISE KOHTA

1. EL on pühendunud jõulisele, tõhusale ja usaldusväärsele kaubanduspoliitikale, jäädes kindlaks avatud ja reeglitel põhinevale mitmepoolsele kaubandussüsteemile. EL arendab ambitsioonikat vabakaubandusprogrammi, mis toetab miljonite töökohtade loomist ja annab panuse heaolusse, võttes samal ajal arvesse oma kodanike ootusi kaubanduse liberaliseerimisele kiiresti arenevas globaliseeruvus maailmas. See hõlmab vajadust edendada ELi väärtusi ja standardeid, sealhulgas Pariisi kliimakokkulepet, ning säilitada valitsuste õigus avalikes huvides reguleerida. Selles kontekstis toetab nõukogu kindlalt läbirääkimiste pidamist ambitsioonikate, tasakaalustatud ja vastastikku kasulike vabakaubanduslepingute üle, tagades võrdsed võimalused. Samuti tuleb nõukogu meelde, et kooskõlas Euroopa Ülemkogu 22. märtsi 2018. aasta järeldustega hakkab komisjon analüüsima, kuidas tagada kolmandate riikide võetud kohustuste parem täitmine. Kõiki kaubanduslepinguid tuleks kohaldada kõikide ELi liikmesriikide suhtes täielikult, tulemuslikult ja mittediskrimineerival viisil, mis on nende lepingute ajakohastamise protsesside vajalik element.
2. Nõukogu võtab teadmiseks Euroopa Kohtu arvamuse 2/15, mis käsitleb liidu ja selle liikmesriikide vahelist pädevuste jaotust ELi-Singapuri vabakaubanduslepingu sõlmimisel. Samuti tuleb nõukogu meelde komisjoni 2017. aasta kaubandus- ja investeerimispaketti, sealhulgas komisjoni teatist „Tasakaalustatud ja edumeelne kaubanduspoliitika üleilmastumise ohjamiseks“.

3. Nõukogu märgib, et komisjon kavatseb tulevikus esitada soovitusel kavandatavate läbirääkimisjuhiste kohta ühelt poolt ELi ainupädevusse olevate vabakaubanduslepingute jaoks ja teiselt poolt eraldi segainvesteeringulepingute jaoks, et tugevdada ELi positsiooni läbirääkimispartnerina. Nõukogu teeb otsuse, kas alustada selle põhjal läbirääkimisi. Samuti teeb nõukogu üksikjuhtumipõhiselt otsuse lepingute jagamise kohta. Olenevalt nende sisust, peaksid assotsieerimislepingud olema segalepingud. Praegu läbiräägitavad lepingud, näiteks Mehhiko, Mercosuri ja Tšiiliga, jäävad segalepinguteks.
4. Läbirääkimiste pidamine ainult ELi pädevusse jäävate lepingute üle ei tohiks tuua kaasa seda, et EL kaotab läbirääkimistel mõjuvõimu ambitsioonikate eraldiseisvate investeeringulepingute saavutamiseks. Esimene arutelu nõukogus selle üle, kas asjaomase läbirääkimispartneri puhul on investeeringute kaitse eeskirjad vajalikud, peaks toimuma ettevalmistava analüüsi võimalikult varases etapis. Läbirääkimisi ELi investeeringulepingute üle, kui neid peetakse vajalikuks, tuleks pidada paralleelselt läbirääkimistega vabakaubanduslepingute üle.
5. Mis puudutab tulevase kaubandusläbirääkimisi Austraalia ja Uus-Meremaaga, siis märgib nõukogu, et nendel kahel konkreetsel juhul ei ole komisjon esitanud vabakaubanduslepingute üle läbirääkimiste pidamiseks esitatud soovitude juurde läbirääkimisjuhiseid investeeringulepingute sõlmimiseks. Nõukogu meelest ei peaks see looma pretsedenti tulevikuks.
6. Nõukogu jääb ootama Jaapaniga sõlmitava majanduspartnerluslepingu allkirjastamist pärast asjakohaste nõukogu otsuste vastuvõtmist. Seniks kutsub nõukogu komisjoni üles jätkama Jaapaniga läbirääkimisi eraldi investeeringulepingu üle. Nõukogu kaalub komisjoni ettepanekute alusel eraldi kaubandus- ja investeeringulepingute sõlmimist Singapuri, et võtta otsused nende allkirjastamise kohta vastu nii kiiresti kui võimalik.

7. Komisjon peaks andma nõukogule täielikku teavet ja konsulteerima temaga nõuetekohaselt kaubanduslepingute üle peetavate läbirääkimiste protsessi kõikides etappides, s.o alates ettevalmistavast analüüsist kuni lepingu põhimõttelise saavutamiseni, sealhulgas siis, kui leping on täielikult ELi pädevuses. Otsused allkirjastamise ja sõlmimise kohta teeb nõukogu; see protsess võimaldab liikmesriikide valitsustel konsulteerida oma riikide parlamentide ja teiste sidusrühmadega. Selle tulemusel on täielikult ELi pädevusse kuuluvate vabakaubanduslepingute puhul, mis kiidetakse heaks ELi tasandil ega nõua ratifitseerimist liikmesriikide poolt, nõukogu ja Euroopa Parlamendi rollidega tagatud vastuvõtmisprotsessi õiguspärasus ja kaasavus. Investeerimislepingud, mis sisaldavad jagatud pädevusega valdkondi, tuleb jätkuvalt kiita heaks ELi tasandil ja ratifitseerida siseriiklikul tasandil. Praegu pooleli olevate kaubanduslepingute üle peetavate läbirääkimiste puhul peab nõukogu läbirääkimiste edenemise teemal regulaarselt arutelusid ja teeb sellest kokkuvõtteid ning võib kaaluda võimalust vaadata läbirääkimisjuhised läbi, kui selleks peaks olema vajadus.
8. Nõukogu leiab, et liikmesriikide parlamente ning kodanikuühiskonda ja teisi huvitatud sidusrühmi tuleks nõuetekohaselt informeerida juba kaubanduslepingute üle läbirääkimiste pidamise ettevalmistusprotsessi algusest peale. Liikmesriigid peaksid seepärast jätkuvalt hoidma oma parlamente ja huvitatud sidusrühmi asjaga sobival kursis, võttes arvesse oma vastavaid siseriiklikke menetlusi. Üldisemas plaanis kordab nõukogu, et ta peab oluliseks kodanike mureküsimuste ja ootuste käsitlemist, ning tunnistab vajadust anda kodanikele pidevalt teavet läbirääkimiste edenemise ja läbiräägitavate lepingute sisu kohta, tugevdades seeläbi ELi kaubanduspoliitika õiguspärasust ja kaasavust. Nõukogu võtab teadmiseks komisjoni teavitus- ja läbipaistvusmeetmed ning innustab komisjoni ja liikmesriike tegema intensiivsemaid jõupingutusi huvitatud sidusrühmade pidevaks ja piisavaks teavitamiseks. Sellega seoses tuleb nõukogu meelde, et ta on mitmed läbirääkimisjuhised avalikkusele juba kättesaadavaks teinud. Sellise otsuse tegemise õigus kuulub eranditult nõukogule, kes teeb otsuse igal konkreetsel juhul eraldi.

9. Lõpuks tuleb märkida, et kuigi nõukogu austab aluslepingute alusel kohaldatavat hääletuskorda, püüab ta ka edaspidi jõuda nii palju kui võimalik konsensusele, et tagada kaubanduslepingutes kõikide liikmesriikide huvide ja mureküsimate piisavalt arvesse võtmine.
